מסורת השי"ס

כריתות דלים כפ • שכתובה בה פרשת וכתב לה ספר כריתות: נפ לשמה: יסד וחתם לספרא • לכתוב לותה פרשה לשם גירושין: פפ בעינן שינה שמו ומפס • דתנן לקמן (דף פ׳) דפסול אלמא צריך לכתוב שמו ושמה ואיתא דלא גרסי שינה ומאן דגרים ליה משום מתני׳ דלקמן ותנב גרלא גרים ליה: מאי קמ"ל • כל הני פשיטא לן דפרשה שכתובה ליה גט: עליו קולמוס • על כל לותה ולותה: ונפכוין לכתוב יפודים • שהיה מוטה וסבור שהוא צריך לכתוב יהודה: ומעמה ולא מפיל בו דלם • הרי השם כתוב אלא שהוא שלא לשמו: ומנוטו • התגלה לפניו במעות: מיפי כפנה ליס • טהגת שכר הסופר כדאמרינן בגמרא דגם פשוט (נ"ב דף קסח:) משום תקנת שגוטות: מפנני מפנו ליס רבנן • ההוא זוחא מדידה והוי כמאן דיהיב ליה ליהו הפקר ב"ד היה הפקר: ונמן. בר מתיבה שיהא שוה פרוטה: מפנה של זיס • שהיו שוה כלום: דמוי לאיטרופי • עם עניו הרבה לשכוב עליהן לו למאכל בהמה ואמ"ג דלא שוה פרוטה, אבל איסורי הגלה לא: ולא קלפוה • משום דאמר לה משמא דיחידאה: דלשם • זומנא אחריתי משמיה דרבים כי היכי דליקבלוה מיניה: פלמא • מדמרה טולי הלי דליקבלוה אלמא הלכתא כוותיה: מפה • במבלא בסכין: מבר שיגא • לחירות: בכתב שמקק על גבי עבנא • דף: ושינקם • כעין לוחן של סופרים שמוקקים עליהן בשם: ולא בכתב שעל גבי כיפה • כעין כותב של לחר וטחטת הגשים תחת לעיף קשוריהן כדאמרי׳ בגמרא אשה יולאה (שבת דף מז:): אגרוכפרי • תכשיט ורוקמין עליו טורות במחט כעין ברוש״ל בלע״ז ואם רקמו עליהן לותיות הגם ליט כתב לפי שליט כתוב וקבוע אלא מוטל על הבגד וכ׳ לאשיו תחובים: פפ דפק פוכות • של לותיות ולידיהן והלותיות בולטות ליט כתב לפי שלא ליל את הלותיות אלא תקן סביבותיהם והעין בשאר כמו שהיה בדפוס הלותיות מחליה: פפ דפק ירכוסיסן • של לותיות הייט הן ממש מיפקע בכתב זו היא כתיבה: לא פיס כפבו • של לין שוקע אלא בולט כלטות של דינרי זהב: ופפ דינרי זהב פוכות פוס • דקא סלקא דעתיה כשהוא מכה בקורנס תוהם המטבע על הדינר תוכות וסביבות לורת הוהם שהיא שוקעת והם מלאים לוחקין את תוכו וסביבות לורת הדינר וכנגד שקיעת רושם הוהם לין הדינר של זהב נדחק ומחליה הלורה עומדת במקומה ובני לין כתיב (שמות נפ) "מכתב פתוחי חותם" אלמא כתיבה היא: ומינו פכפ יריכות • שהיה הלין דק כעין פס ולר הלותיות מעבר אחד ולוחק ירכותיהן והן בולטות מעבר הני כמו שמלייריס כסף והזב הנעשי ליקבע בכלי עץ שמוחים בהם יין: רומפה • חותם המטבע שקורין קוייל"ן: מיפרן פריע • הלותות והסביבות של לורה הדינר עד שעומדת לורת הדינר בולטת כמו שהיתה ונפקא מינה שאם חקק את הגם בחותם וכתבו גם לא הוי כתב דלותות הוא: לו בעוני מיכנף • לורת הוהם שהיא שוקעת כשהוהיה דוחקים את תוכות של דינר וכנגם הזהב קלא בדוחק בתוך שקיעת הלורה ונמתח מתוך דוחקו וכנגם לתוך הלורה ולאו ממילא הן אלא ע"י מכת הקורנס הלורה עלמה נמתחת לתוך הרושם והרי כתבה בידים: הא

[לקמן כנ. כה: כה. כו. סופס כ:]

שבת קז: לקמן מה: [מסכ׳ סופרים פ"ם ס"ג]

הגהות הב"ח

(ה) גם׳ פחם אלא דנעיגא זה אלי:

לקמן מה.

הגהות הגר"א

✓[א] גם׳ הא בעינן שמו ושמה וליכא כו׳ כנ"ל:

גליון השי"ס

גמ׳ מילמא משום דכתי׳ וכתב׳ עי׳ לקמן דף כב ע"ב תד"ה דילמא ולא: תוס׳ ד"ה דילמא וכו׳ וכן גבי תרומה • עיין שבת דף כה ע"ב תוד"ה תתן לו:

אי משום כריתות דאית בה הא בעינא °וכתב לה* לשמה, וכי תימא לישוש דילמא אקדים ויהב ליה זוזא לספרא מעיקרא, הא בעינן (שינה) שמו ושמה שם עירו ושם עירה, וליכא, ורב יוסף מאי קמ"ל? שאין מי מילין על גבי מי מילין אמר רב חסדא °גט שכתבו שלא לשמה והעביר עליו קולמוס לשמה באנו למחלוקת רבי יהודה ורבנן דתניא הרי שהיה צריך לכתוב את השם ונתבוין לכתוב יהודה וטעה ולא המיל בו דלת מעביר עליו קולמוס ומקדש דברי רבי יהודה וחכמים אומרים °אין השם מן המובחר אמר °רב אחא בר יעקב דילמא לא היא עד כאן לא קאמרי רבנן התם (ה) רבעינא °זה אלי ואנוהו וליכא אבל הכא לא אמר רב חסדא יכילנא למיפסלינהו לכולי גיטי דעלמא, אמר לי׳ רבא מאי טעמא °אילימא משום דכתיב °"וכתב" והכא איהי קא כתבה ליה דילמא אקנויי אקנו ליה רבנן אלא משום דכתיב "ונתן" והכא לא יהיב לה מידי, דילמא נתינת גט היא תדע דשלחו מתם כתבו על איסורי הנאה כשר: גופא שלחו מתם °כתבו על איסורי הנאה כשר אמר רב אשי אף אנן נמי תנינא על העלה של זית דילמא שאני עלה של זית דחזי לאיצטרופי, תניא רבי אומר כתבו על איסורי הנאה כשר נפק ליה °דרשה משמיה דרבי ולא קלסוה משמיה דרבים וקלסוה אלמא הלכתא כותיה, תנו רבנן "וכתב" ולא חקק למימרא דחקיקה לאו כתיבה היא ורמינהו °ועבד שיצא בכתב "שעל גבי טבלא ופינקס יצא לחירות אבל לא בכתב שעל גבי *ביפא *ואגרוכתרי אמר עולא אמר רבי אלעזר לא קשיא °הא דחק תוכות הא דחקן יריכות, ותוכות לא ורמינהו °לא היה כתבו שוקע אלא בולט כדינרי זהב והא דינרי זהב תוכות הן, כדינרי זהב ולא כדינרי זהב דבולט, ולא כדינרי זהב דאילו התם תוכות הכא יריכות, אמר ליה רבינא לרב אשי °רשמא מיחרץ חריץ או כנופי מבניף? אמר ליה "מיחרץ חריץ, איתיביה °לא היה כתבו שוקע אלא בולט כדינרין זהב ואי סלקא דעתך מיחרץ חריץ הא

אי משום כריתות דאית בה הא בעינא °וכתב לה*-לשמה, וכי תימא לישוש דילמא אקדים ויהב ליה זוזא לספרא מעיקרא, הא בעינן (שינה) שמו ושמה שם עירו ושם עירה, וליכא, ורב יוסף מאי קמ"ל? שאין מי מילין על גבי מי מילין אמר רב חסדא °גט שכתבו שלא לשמה והעביר עליו קולמוס לשמה באנו למחלוקת רבי יהודה ורבנן דתניא הרי שהיה צריך לכתוב את השם ונתבוין לכתוב יהודה וטעה ולא המיל בו דלת מעביר עליו קולמוס ומקדש דברי רבי יהודה וחכמים אומרים °אין השם מן המובחר אמר °רב אחא בר יעקב דילמא לא היא עד כאן לא קאמרי רבנן התם (ה) רבעינא °זה אלי ואנוהו וליכא אבל הכא לא אמר רב חסדא יכילנא למיפסלינהו לכולי גיטי דעלמא, אמר לי׳ רבא מאי טעמא °אילימא משום דכתיב °"וכתב" והכא איהי קא כתבה ליה דילמא אקנויי אקנו ליה רבנן אלא משום דכתיב "ונתן" והכא לא יהיב לה מידי, דילמא נתינת גט היא תדע דשלחו מתם כתבו על איסורי הנאה כשר: גופא שלחו מתם °כתבו על איסורי הנאה כשר אמר רב אשי אף אנן נמי תנינא על העלה של זית דילמא שאני עלה של זית דחזי לאיצטרופי, תניא רבי אומר כתבו על איסורי הנאה כשר נפק ליה °דרשה משמיה דרבי ולא קלסוה משמיה דרבים וקלסוה אלמא הלכתא כותיה, תנו רבנן "וכתב" ולא חקק למימרא דחקיקה לאו כתיבה היא ורמינהו °ועבד שיצא בכתב "שעל גבי טבלא ופינקס יצא לחירות אבל לא בכתב שעל גבי *ביפא *ואגרוכתרי אמר עולא אמר רבי אלעזר לא קשיא °הא דחק תוכות הא דחקן יריכות, ותוכות לא ורמינהו °לא היה כתבו שוקע אלא בולט כדינרי זהב והא דינרי זהב תוכות הן, כדינרי זהב ולא כדינרי זהב דבולט, ולא כדינרי זהב דאילו התם תוכות הכא יריכות, אמר ליה רבינא לרב אשי °רשמא מיחרץ חריץ או כנופי מבניף? אמר ליה "מיחרץ חריץ, איתיביה °לא היה כתבו שוקע אלא בולט כדינרין זהב ואי סלקא דעתך מיחרץ חריץ הא

שיטור והא דאמר אבא שאול בפ׳ כל שעה (פסחים דף נב:) דזר שאכל תרומה לא מיחייב בפחות משוה פרוטה משום דכתיב (ויקרא כב) ונתן לכהן וגו׳ ואין נתינה בפחות משוה פרוטה הייט משום דתשלומי תרומה לפיגן מתשלומי מעילה דתרוייהו תשלומי קדש מיקרו ונמרי בתנו חט מהדדי ולמאן דבעי בכריתות (דף ה׳) ולתר יתן ממנו על שהם טלאים שעה ותוקקין עליהם בעפ ברזל זו היא חשובה כתיבה אבל מה שרוקמין בטחם ע"ג כיפה שהיא כמין טבע של צמר על ראש הנשים ואגרוכתי מין תכשיטיהא ורוקמין אותו בטחם ורקמת הטחם לא חשיבא כתיבה לפי שאין האותיות קבועות אלא תחובות ובעי׳ כתב קבוע על הדבר שהוא מגרש בו אבר עולא אבר ר׳ אלעזר לא קשיא הא דחק קרות הא דחק ירידות פי׳ הא דחק קרות של אותיות וירידותן האותיו׳ בולטות

אינו כתב לפי שלא צייר את האותיות ולא חקק [אלא] סביבותיו והעין נשאר כמות שהיה ונמצאו האותיות בולטות מאליהן והא דחק ירידותיהן שהאותיות שוקעין בטבלא ווהו חשובה כתב ונטפי האותיות קרא ירידות: ת"ר

מתני׳ אם אמר לו כתב לשמה ולא כתב לשמה אינו גט אם אמר לו כתב לשמו ולא כתב לשמו אינו גט אם אמר לו כתב לשמה ולא כתב לשמו אינו גט אם אמר לו כתב לשמו ולא כתב לשמה אינו גט אם אמר לו כתב לשמה ולא כתב לשמה אינו גט אם אמר לו כתב לשמו ולא כתב לשמו אינו גט אם אמר לו כתב לשמה ולא כתב לשמו אינו גט אם אמר לו כתב לשמו ולא כתב לשמה אינו גט אם אמר לו כתב לשמה ולא כתב לשמה אינו גט אם אמר לו כתב לשמו ולא כתב לשמו